

Během roku 1922 bylo provedeno vyvlastnění pozemků

a/ od velkostatku cerhenického v katastru ratenickém:

5 ha, 63 a, 41 m² za přejímací cenu 20074.-K,

b/ od kostela ratenického

1/ kostelní pole..... 2 ha 13 a 44 m²

2/ in partem congrue 35 a 28 m²

celkem 2 ha 48 a 72 m²

za přejímací cenu 6131.- Korun.

Ratenickému kostelu po provedení pozemkové reformy zůstalo:

z dřívějších.....23 ha 87 a 85 m²

- 2 ha 48 a 72 m²

21 ha 39 a 13 m²

Okresní politická správa v Poděbradech na návrh a relaci velkostatku Cerhenice výnosem č.28826 z 24.5.1924 rozhodla, že kostel a fara v Ratenicích nepřináleží pod patronát bývalého Tereziánského ústavu na Hradčanech v Praze. Účty a správu ratenského kostelního jmění vedla až do konečného rozhodnutí "Správa kostelního jmění v Cerhenicích".

Zádušní pozemky ratenského kostela byly pronajaty výnosem ředitelství státních statků v Brandýse n.Labem č.6532/I/3 a zemské politické správy v Praze z 9.7.1924 na šest let ratenskému faráři Vladimíru Jeřábkoví za dosavadní činži se 100% zvýšením, čili za 5828 Korun 9 haléřů a náhradu daně s přírážkami.

Farář Jeřábek zádušní pole potom dále pronajímal z volné ruky, především těm, kteří podporovali jeho úsilí o získání ztracené autority katolické církve v obci.

V roce 1925 se stal nájemcem velkostatku v Cerhenicích Jaroslav Miska, dosavadní nájemce dvora Skalky u Kutné Hory. Miska převzal též správu patronátních kostelů v Cerhenicích, Dobřichově a Ratenicích /výnos: mín. zemědělství ze 17.12.1925 č.25017/XV/4-1925/.

Podle výnosu zemské politické správy v Praze z 10.10.1925 obdržel personál ratenského kostela místo peněžité odměny do užívání zádušní pozemky za náhradu daní a přírážek:

varhaník..... 6 měr 10 1/2 mázlíků

kostelník..... 4 " 3 "

hrobař..... 5 " 2 3/4 "

V roce 1929 byl ratenský kostel opravován nákladem 15856 K.

V Ratenicích měl na přelomu 19. a 20. století početní převa-
hu průmyslový proletariát, zemědělství dělníci a domkáři.
Se sociální demokracií šla převážná část dělnictva, především
průmyslového, rozhodující část domkářů a drobných rolníků.

Postoje a nálady dělnictva zaznamenal ve svých pamětech
ratenický rolník František Miškovský, když zaznamenával události
roku 1898: "Rokem tím nastala zase perioda stálejších let
s lepšími úrodami a také s lepšími obilními cenami - byly ceny
jak obilní, tak řepní v minulém desetiletí tak nízké, že se
hospodaření nevyplácelo.

Nemálo k tomu přispěla organizace sociální demokracie,
která stávkami v závodech průmyslových vyhnala platy do
nebývalé výše, což mělo vliv i na služebné a dělnictvo
hospodářské, kterému se musely služby a platy více než
jednou tak zvýšit, což dok od roku stále stoupalo.

Čeládka nebyla již spolehlivá, po většině nepořádná, líná
a toulavá a nedržela se dlouho na místě. Také se stávalo,
že změnila místo několikrát v roce. Byly-li poměry pro
hospodáře příznivější, byla naproti tomu s čeládkou a
dělnictvem pravá potíž."

Buržoasní strany v obci, agrární a klerikální, které
sdružovaly velké a střední rolníky, udržely si svůj vliv v obci
i na část vesnické chudiny, domkářů a drobných rolníků, kteří byli
na ~~hospodářské~~ ~~zemědělské~~ ~~rodině~~ ~~závislí~~ sedlácích, středních rolnicích i
církvi existenčně závislí.

Hlavním nedostatkem dělnictva byla jeho nejednotnost a kolí-
savost té části dělnictva, která se rekrutovala ze zemědělských
rodin. Na vesnici přežívaly patriarchální vztahy mezi zemědělským
dělnictvem a jejich zaměstnavateli. Pod vlivem tradic, výchovy a
existenční závislosti se část zemědělského dělnictva počítala
za členy zemědělcovy rodiny a pracovala na jeho poli jako na
svém. Probíhající krizí těchto vztahů na přelomu století, když si
dělnictvo začalo uvědomovat své postavení ve společnosti, zazname-
nal, jak shora uvedemo, František Miškovský.

Na bídných životních podmínkách zemědělského dělnictva nemohl
nic změnit citlivější přístup některých dělnických rodů k vesnické
chudině. Tento citlivější vztah se silně projevoval především v
evangelických rodinách. Náboženský útlak a určitá společenská
izolace evangelíků formovala i jejich lidštější vztah k chudším
vrstvám v obci i k zemědělským dělníkům, kteří u nich pracovali.

Po vydání tolerančního patentu v roce 1781 vystoupili v obci
z katolické církve

Jan Volák, sedlák z č. 31,
František Svoboda, domkář z č. 24,
Václav Müller, chalupník z č. 8,
Marie Heršová, baráčnice z č. 57,
Nekatolíkem byl i slouha Václav Polanský v domě č. 19

Dne 21. listopadu 1905 odešel z Ratenic farář Josef Smělý na místo kanovníka do Staré Boleslavi. //Smělý zemřel v Boleslavi roku 1909//.

Na mimořádné schůzi obecního výboru 1. dubna 1909 za předsednictví Františka Miškovského se projednávala zpráva o úmrtí Josefa Smělého. Starosta Miškovský navrhl, aby místo věnce se daroval nějaký obnos "střední matici školské". V průběhu schůze se dostavili Josef Folberger a Josef Němec, zástupci socialistických stran. Josef Folberger navrhl, aby se tento obnos dal raději obecním chudým, což bylo schváleno. Pro nutné polní práce upustila obec od vyslání delegace na pohřeb a přenechala každému na vůli, zda se jej chce zúčastnit.

Od roku 1905 byl v ratenské farnosti administrátorem Jindřich Ullík ze Sázavy, který v obci pobyl do konce dubna 1906 a byl vystřídán farářem Aloisem Wirtem, //Wirth/, který byl do Ratenic, jak uvádí školní kronika, přesazen až "od bavorských hranic". //ze Štěpánovic u Klatov/.

Dne 14. května 1906 vykonal v Ratenicích pražský arcibiskup Leo Skrbenský ze Hříště generální vizitaci a zkoušku katolické mládeže z náboženství.

Dne 3. ledna 1911 nastoupil na ratenskou faru po zemřelém faráři Wirthovi Bedřich Mráz, rodák ze sousedních Cerhenic a bratr rolníka Josefa Mráze z č. 25 v Ratenicích.

Jaký byl poměr katolické církve k rakousko-uherskému trůnu, zaznamenal řídící učitel Jan Hejduk ve školní kronice. V době světové války 1914-1918 byla škola nucena zúčastňovat se slavností organizovaných státním aparátem v součinnosti s církví. Když došla zpráva o obsazení Bělehradu rakousko-uherským vojskem 6. 10. 1914, vyzváněly na kostele zvony. Dne 19. 11. 1914 sloužil farář Bedřich Mráz smuteční bohoslužbu za zavražděnou císařovnu Alžbětu a habsburský panující rod za účasti žáků, vedených svými učiteli. Na škole vlál černý prapor a děti měly celý den volno.

Děti chodily před vyučováním do kostela od 16. října až do 31. října a od 1. května až do 15. července - každý den, v neděli i ve svátek. Dozor konal ve všední den střídavě jeden člen učitelského sboru, a ve svátek dva členové. Ve školním roce byly děti třikrát u zpovědi, zúčastnili se prosebných průvodů do polí v den sv. Marka a o křížových dnech, průvodů o božím těle a vzkříšení. V dubnu 1915 vykonal vikář Chlupáč z Nové vsi u Kolína zkoušku z náboženství za účasti obecnstva, "zvláště matek a babiček". V praxi se naplnovalo, že oltář je spolehlivou oporou rakousko-uherského trůnu a habsburského panujícího rodu.

Světová válka otřásla důvěrou lidu v katolickou církev. V době vzniku samostatného českého státu r. 1918 zmizely u mnoha lidí zábrany, aby nepřestoupili k jiné církvi, anebo zůstali ateisty podle svého svobodného rozhodnutí.

Výsledky sčítání lidu ukazují, že podíl matrikových katolíků v Ratenicích klesal:

1900	1910	1921	1930
93%	90,25%	81,9%	79,5%

Z církve vystoupil značný počet katolických kněží, kteří byli nespokojeni s postoji katolické církve k českému národu a k chudším sociálním vrstvám.

Zatím co v roce 1900 a 1910 byli v Ratenicích jen jeden ateista, v roce 1921 to bylo již 28 obyvatel. Počet příslušníků evangelické církve v letech 1900-1910 stoupl na dvojnásobek. Téměř 6% obyvatel obce se v roce 1921 přihlásilo k nové t.zv. československé církvi.

Po roce 1918

I po tomto oslabení zůstává katolická církev v obci nejsilnější církví a snaží se za každou cenu své pozice znovu upevnit a získat otřesenou důvěru věřících. Byla si vědoma toho, že se jedná o obec se silným dělnickým hnutím, kde ve volbách do obecního zastupitelstva 15.6.1919 získal sociálně demokratický blok 62% mandátů a po volbách do poslanecké sněmovny 18.4.1920 celkem 60,2% platných hlasů.

Z toho vyplývá, že příslušnost převážné části lidí ke katolické církvi nebyla podložena vírou v církevní dogmata, byla to do značné míry otázka zvyku a rodinné tradice. Lidé se v životní praxi řídili svými poznatky, převažoval v nich pocit sounáležitosti k určitým třídám a sociálním skupinám. Představitelé katolické církve v očích široké veřejnosti neměli potřebnou autoritu a vážnost.

Vážnost a autorita církve v obci byla značně otřesena, když farář Bedřich Mráz 6.ledna 1921 opustil kněžské povolání a oženil se sňatkem místní vdovou Sixtovou, majitelkou statku č.22. Mráz se stal úředníkem na zemském úřadě v Praze.

Učitelstvo zaujalo ve své většině po roce 1918 rozjímavý proticírkevní postoj, diktovaný vlastní zkušeností a poznáním. V rezoluci učitelstva poděbradského okresu z 23.11.1918 byly m.j. obsaženy tyto požadavky:

- odcírkvenění školy,
- zákaz služeb církevních pro učitele,
- odstranění náboženské přísahy a označení konfese,
- vymýcení militaristické a klerikální četby z čítanek.

V rámci buržoasního pořádku se snažila najít církev své místo, opět upevnit rozkolísané řady svých příslušníků a uhájit mocenské postavení.

Za faráře Mráze ustanovuje v Ratenicích administrátorem Vladimíra Jeřábka. Dne 22.května 1921 navštívil Ratenice pražský arcibiskup Kordač a vykonal církevní obřady. S platností od 11.září 1921 byl farář Jeřábek jmenován v Ratenicích farářem.

Farář Vladimír Jeřábek se od samého začátku svého působení v obci aktivně zúčastnil politickoorganizačnické práce v řadách lidové strany, za kterou byl v obecních volbách 16.9.1923 zvolen členem obecního zastupitelstva.

Největší překážkou politických záměrů církve byla silná místní organizace KSČ, založená v roce 1921 a proti ní se soustřeďuje hlavní útok pravicových sil, jejichž taktiku spoluvytvářel a inspiroval farář Jeřábek.

V roce 1921 zakládá Jeřábek v obci "sdružení katolické mládeže" jako protiváhu DTJ, později FDTJ a Sokola. Činnost tohoto sdružení, které nemělo velkou členskou základnu, se omezila na pořádání několika tanečních zábav. V roce 1923 sdružení zaniklo.

Sokol sdružoval mládež liberálně smýšlející venkovské buržoasie a t.zv. středních vrstev. Protože měl ve své ideové náplni antiklerikální zeměměř, střetával se s vůdcem lidé strany farářem Jeřábekem, který zejména nelibě nesl účast školní mládeže na nedělních cvičeních Sokola.

V roce 1924 farář Jeřábek spolu s vedoucím činitelem národních socialistů Josefem Folbergerem vydal leták, který začínal slovy: "V naší obci rozmáhá se kvapně duch pokrokařský a volnomyšlenkářství.....Podkopávají autoritu církevní a neuznávají její zásluhy o blaho lidstva...."

Doslovný text letáku je zapsán a kritizován řídícím učitelem Františkem Hatlákem v obecní kronice. Leták byl napaden a zesměšněn i v "Poděbradských novinách."

Leták měl napomoci k ideovému vyzbrojení a vytvoření platformy, na které se měly sjednotit proti KSČ jednotlivé politické proudy. Kolem letáku nastal spor, který byl projednáván před soudem v Kutné Hoře.

Tento útok však neuspěl. Farář Jeřábek přecenil své schopnosti, možnosti a podcenil především značnou vyzrálou rozhodující částí dělnické třídy v obci.

Lidová strana se v obci nikdy nestala významným politickým činitelem, její vliv přes snahu Jeřábka dále klesal. Ve volbách do poslamecké sněmovny získala tento podíl hlasů:

18.4.1920	15.11.1925	27.10.1929
19%	17,1%	13,7%

V obecních volbách r.1927, kdy kandidovala samostatně, dostala lidová strana 14% platných hlasů. V roce 1931 se spojila s agrárníky do společné kandidátky. Podíl její hlasů soustavně klesal a přibližně vyjadřoval podíl skutečně věřících katolíků v dogmata církve.

Naproti tomu podíl hlasů politické levice, v níž byla KSČ nejsilnější stranou, představoval tento podíl hlasů ve volbách do poslamecké sněmovny:

18.4.1920	15.11.1925	27.10.1929
68%	71%	66%

Ve třicátých letech došlo v obci k postupnému vytváření bloku socialistických stran. Vedoucí představitel národních socialistů Josef Folberger přestoupil do sociálně demokratické strany a přes své kolísání byl zvolen starostou obce. Získání Josefa Folbergera pro myšlenku společného postupu levicově orientovaných stran bylo podle hodnocení současníků značnou ztrátou pravicově orientovaných buržoasních stran a přisoělo k upevnění a prosazení myšlenky levé fronty.

Dne 1. září 1931 nastoupil na ratenskou školu do funkce zastupujícího řídícího učitele dvacetišestiletý učitel Jaroslav Procházka, rodák z Červených Paček, který si v krátké době získal pověst náročného a svědomitého učitele.

Učitel Procházka vyučoval české dějiny z národního hlediska, tak jak je líčil spisovatel Alois Jirásek. Vyzdvihoval význam husitství a husitských tradic, vykládal ve světle historické pravdy učení M. J. Husi a důvody proč byl z podnětu církve v Kostnici upálen, vysvětloval velikost osoby Jana Žižky, okolnosti porážky na Bílé hoře a její neblahé důsledky pro český národ, podíl jezuitů na násilném obrácení na katolickou víru, podíl církevního aparátu na germanizaci českého národa. Přitom ukazoval na neblahý vliv katolické reakce a římských papežů pro český stát a lid. Přírodní vědy vykládal v Darwinově duchu. Ve stejném duchu vykládal teorii o vzniku a původu člověka.

To bylo v rozporu s tím, co vykládal o hodinách náboženství dětem farář Jeřábek. V roce 1932 jednoho dne přemístil učitel Procházka křicifix, který byl pověšen na čelní východní straně 2. třídy, na postranní severní stranu a namísto kříže umístil na čelní stěnu obrazy Jana Žižky a Jana Husi, které jako student učitelského ústavu v Kutné Hoře nakreslil podle obrazů Mik. Alše.

Při pohledu na tuto proměnu opustil farář Jeřábek hodinu vyučování náboženství - hodinu ani nezahájil - k velké radosti žáků, u kterých nebyl většinou oblíben. V této třídě odmítl farář Jeřábek náboženství vyučovat.

Vzniklý spor mezi Procházkou a Jeřábkem vyvolal v obci značný rozruch. Po šesti nedělích skončil spor oboustranným smírem a kříž opět putoval na své místo. Příčina sporu byla však v ideologické oblasti, kde nemohl spor skončit smírem. Farář měl své spojence v politických silách, se kterými se blokoval. Ti ovládali rozhodující místa na politické správě okresu v Poděbradech.

Učitel Procházka měl spojence v socialistických stranách, v liberálně smýšlejících vrstvách sdružených kolem Sokola, sympatizovala s ním rozhodující většina žáků.

Dnem 1. září 1932 byl v Ratenicích jmenován nový, zatímni správce školy Bedřich Huth, učitel z Vrbové Lhoty. Jaroslav Procházka byl na škole učitelem. Dne 21. září 1932 navštívil obec pražský arcibiskup Karel Kašpar. Dne 14. října 1932 vykonal ve škole inspekci školní inspektor Josef Výborný.

Bedřich Huth v zápisu do školní kroniky o závěru inspekce Josefa Výborného píše: "Kladl však zvlášť důrazně učitel Jaroslavu Procházkovi na srdce, aby při výkladech byl naprosto nestranným, nejvýš tolerantním a úzkostlivě šetřil náboženského citu žáků. Též v otázkách národnostních a politických nedal se strhnouti osobními sympatiemi a výklad podřídil ideji svorné spolupráce. Škola nesmí se stát místem rozbrojů a nesvárů a autorita, ať kteréhokoliv člena nesmí být jimi podryvána."

Učitel Huth radí v zápisu učitelu Procházkovi k nestrannosti, ale z textu zápisu je zřejmé, že zaujímá oportunistický postoj, kterým fakticky straní faráři Jeřábkovi a za ním stojícím politickým silám.

Stejně tak jako Jan Hus a Jan Žižka, o kterých žákům s nadšením vykládal, Jaroslav Procházka se nebál a před církevní reakcí neustupoval. Je zajímavé, že před rozvinutím útoku proti dělnickému hnutí v roce 1921 se objevuje v obci pražský arcibiskup a v roce 1932 před soustředěným nátlakem reakce na učitele Procházku opět.

Na přelomu let 1932/33 se spor faráře s učitelem Procházku dále přirostřoval. Dne 3. ledna 1933 přišel do školy okresní školní inspektor z Poděbrad a vyšetřoval, čím se "provinil" podle udání faráře učitel Procházka. Výsledky žáků a jejich odpovědi si zapsal a nechal podepsat.

Za Procházku stála většina obyvatel obce. Dne 6. ledna 1933 navštívil všechny domy v Ratenicích Josef Zalabák, rotmistr ve výslužbě /č. 197/ a žádal občany a podpis listiny, na které byl napsán požadavek, aby učitel Jaroslav Procházka zůstal nadále vyučovat v obci, protože v době jeho působení se žáci dobře učili. Na listinu se podepsalo 135 obyvatel.

Podobnou akci organizoval farář Jeřábek, avšak s tím rozdílem, že učitel Procházka vyučuje beznábožensky a že žádají, aby byl přeložen.

Přes odpor většiny obyvatel obce byl Jaroslav Procházka od 1. 9. 1933 přeložen na obecnou školu do Slovice u Městce Králové. Jeho působení na ratenské škole zanechalo hlubokou stopu v paměti žáků. Jím ovlivněná generace se lépe mohla orientovat v historii českého národa, při pohledu na přírodu a další otázky života.

Je zajímavé, že řídící učitel František Hatlák, který psal kroniku ratenské školy od r. 1918 do roku 1932, se v zápisech, kromě vyličení události s letákem, ~~není~~ nezmiňuje vůbec nezmiňuje o faráři Jeřábkovi, jakoby pro něho na škole neexistoval. Jména ostatních kněží působících na ratenské škole, do kroniky zaznamenal.

Od roku 1937 /26. ledna/ farář Jeřábek na ratenské škole přestal náboženství vyučovat. V pozdějších letech, když zestárl, si zřejmě uvědomoval marnost svého snažení. Dokonce se zúčastňoval divadelních představení ochotnického spolku Osvěta, který byl ovládan členy KSČ. Zemřel v roce 1943.

Katoličtí faráři v Ratenicích

1877 - 21. 11. 1905	Josef Smělý
21. 11. 1905 - 1. 3. 1906	Jaroslav Uhlík z Prahy, administrátor, sloužil v Sázavě
1. 3. 1906 - 10. 9. 1910	Alois Wirth, farář ze Štěpánovic u Klatov, zemřel, byv raměn mrtvicí
15. 9. 1910 - 2. 1. 1911	vedl administraci Jaroslav Pazderka z Lošan,
3. 11. 1911 - 7. 1. 1921	Bědřich Mráz, dosavadní kaplan v Klecanech, odstěhoval se 7. 1. 1921, stal se úředníkem církevního oddělení na zemském úřadě v Praze,
9. 1. 1921 -	nastoupil Vladimír Jeřábek do funkce administrátora. Byl kaplanem v Beřkovicích.
11. 9. 1922 - 1943	ustanoven Vladimír Jeřábek farářem
1943 - 1951	Karel Svoboda, farář.

V roce 1952 byla fara adaptována na dvoutrídni obecnou školu a od roku 1978 byla v budově zřízena školka pro děti občanů.

P r a m e n y

1. W.W.Tomek: Rejstřík desátků papežských, Praha 1873
2. Tadra: Soudní akta II., str.366-393
3. Dr.Ant.Podlaha: Liber ordinatorum cleri str.7,13,35,60,80
Praha 1922
4. Josef Emler: Libri confirmatorum, str.28, Praha 1883
5. A.Podlaha: Liber ordinatorum cleri, str.7, Praha 1922
6. A.Podlaha: Posvátná místa král.českého, díl IV., str.129n
Praha 1910
7. DZ II L 14
8. DZ 6 C 14,7,C 25
9. Dvořák: Dva deníky dr.Mat.Bornonia
10. Odložilek: Cesty z Čech a Moravy po Velké Británii
1563-1620
11. DD 68 f, DZ G 14-137620-41 Z 22-143 K 21
12. Ant.Podlaha: Dopisy reformační komise v Čechách z let
1627-1629, str.202
13. Bílek: Dějiny konfiskací, str.574
14. Bílek: Reformace katolická, str.229, Praha 1892
15. Archiv min.vnitra Praha, R 109/45
16. Časopis muzea král.českého, str.219n, Praha 1878
17. Archiv min.vnitra Benešov u Prahy, karton 48, ves Cerhenice
18. Ant.Podlaha: Památná místa král.českého, díl IV., str.3n
Praha 1910
19. Bílek: Reformace, str.279
20. Dr.J.Wolf: Soupis nekatolíků uprchlých z Čech r.1735,
Věstník české spol.nauk, třída fil.hist.jazyk.,
ročník 1907
21. Ant.Podlaha: Posvátná místa král.českého, díl IV., str.131
22. Pamětní kniha fary a farní obce Dobřichov, OA Kolín
23. Todtenbuch der Geistlichkeit der Böhmischen Brüder,
str.299, vydáno ve Vídni r.1863
24. Matrika fary Dobřichov, ves Ratenice, OA Praha
25. Dějiny obce Dobřichova, OA Kolín
26. Bílek: Reformace, str.286

Další prameny:

- Pamětní kniha panství Cerhenice, archiv MNV Cerhenice
- Paměti Františka Miškovského, ulážené u jeho vnuka
Jaroslava Miškovského v Mladé Boleslavi
- Kronika obce Ratenice, archiv MNV Ratenice
- Školní kronika obecné školy v Ratenicích, MNV Ratenice

<u>Inventář ratenského kostela z r.1700</u>	kusů
kalich stříbrný a pozlacený, na camerle zámecké	1
nový obraz s podobou sv. Jakuba	1
nové obrazy patronů českých	13
staré obrazy evangelistů a večere páně	8
misál nový se zelenými pentličkami	1
evangelium české	1
kvadrát černý kvintovej	1
polštář pod knihu	1
korouhve: kromastrové modré s patrony českými	2
konvičky cínové	2
talířek cínový	1
zvomeček	1
svícny cínové nové	1
svícny mosazné staré	6
ubrusy na oltář /1 s krajkami, 1 prošívány s černými květy/	2
plachetka prostá červeně vyšívaná	2
plachetka s krajkami okolo	1
šátky s černými květy	1
ručníky na oltář	2
plachetka červeně tisknutá na oltáři	2
plachetka tisknutá, kterou se kazatelna přikrývá	1
latena	1
portabil	1
ornát tykysový, všelijakým kvítím krumplovaný, se štolou a manipulem	1
ornát černý tripový se štolou a manipulem	1
alba s krajky	1
konže s krajky	1
pásek bitej	1
humeral	1
šátek tykysový bílý s rozličným kvítím, na kalich	1
bursa a salla květový	1
šátek tykysový černý s leonskou krajkou, na kalich	1
bursa a salla černá	1
corporali tripový s leonskými krajkami širokými	1
druhý antipendium na jehlu šitý	1
koberec na přikrytí kazatelny, tripový s barasovými franelema	1
hírhaneky při oltáři kromastrový s barasovými franelema	2
křicifix řezaný, na oltáři	1
stupně na oltáři malované	2
křicifix starý větší	1
stolice nových v kostele	20
almara stará se zámkem pro ornáty	1
zповědnice	1

oken starých			
zámkův při dveřích zapadlých			4
zvony: 1. svatý Jakub větší			4
2. svatý Jakub menší			
3. svatý Václav			

Opravy kostela:

zl., kr., p.

1684-1695	-udělání jednoho velkého oltáře - řezbářům			
	-pozlacení oltáře, spravování a malování rámi k obrazům, malování kruchty a firhaňku za oltářem	25.-	-	-
	zvonaři v Praze za zvon	40.-		
	<u>-kováři</u> - spravování dveří na zvonici		30	
	- hřebíky k přibíjení oltáře		18	
	- udělání 3 prutů k oltáři		30	
	- za hřeb podlažní		20	
	- za 3 kopy šindelného		9	
	<u>tesařům</u> - spravování kruchty		42	
	- spravování kostnice		6	
	- udělání 5 stolic do kostela	1	59	-
	- od vysazování zvonu a tvrzení čepů		35	
	- za 10 prkem na stolice do kostela a 6 kr.	1,	-	-
	<u>zámečnickům</u> - 1 zámek ke dveřím na kruchtu a 1 skobu.....		36	
	<u>sklenáři</u> - od spravování oken kostelních		30	
	<u>zedníkům</u> od vydláždění zdi u kruchty		15	
	<u>poslům</u> - od přinesení obrazů z Hory na velký oltář, od 7 mil,			
	- od přinesení kostelních věcí		52	3
1695-1698	- <u>tesaři ratenskému</u> - od pobití celé věže nad kostelem a obarvení týž nahoře	7, 6,	-	-
	- od spravení a vyflekování kostnice	- 51	-	-
	- za 4000 hřebů šindelních	3	15	-
	- za 51 kop šindele	5	25	-
	<u>kovářům</u> - od udělání nových pantů k almaře na ornáty a za zámek.....	1	13	-
	<u>sklenářům</u> - od udělání 1 okna do kaple		12	-
1698-1700	<u>zedníkovi Andersovi Ficenovi, zedníkům ze Sašské</u> - od vystavení nové zákristie a vylámaní 2 dveří do kostela, vylámaní 2 předních zdí do kostela, udělání nové kazatelnice, udělání nového šneku na kůr a obvrhnutí síňky.....	40	17	-
	- od spravení šneku	1	6	

	zl.	kr.	p.
<u>tesaři</u> Pavlovi Palivovi z Radimí - od udělení nových 2 krovů nad novou zákristií a pobíjením kostnice, dle smlouvy	5	-	-
<u>tesaři</u> Pavlovi Kovářovi z Ratenic - od udělení jedné dveří ke kostelu, vystěhování sínky a spravení kruchty	2	30	-
-Václavu Kopáčovi - od pobíjení zdi okolo krchova, vytahování a natahování hřebů šindelních.....	1	4	3
-Václavu Tratlíkovi - od udělení Ho stolic do kostela po 36 kr.	6	-	-
- od udělení obruby u kazatelnice		9	
<u>kováři</u> - za 2 železné pruty do oken zákristie, od nakládání srdce ke zvonu, panty, háky, 3 skoby na kruchtu atd	3	9	-
<u>sklenářům</u> - za 2 nová okýnka do zákristie, spravování velkého okna do kostela			
<u>malířům</u> - Janu Šmídovi za malování 10 obrazů, za barvu, matall, fermež a j. potřeby	17	-	-
-obzvláště za malování 1 obrazu Jana Nepomuckého na plátně.....	3	-	-
-pozlacení rámu.....	3	-	-
-za rám.....	6	30	-
	12	30	-
<u>Materiál:</u> 4000 hřebů na pobití zákristie a sínky, 9 džberů vápna na spravení kostela a zákristie.....	7	38	-
-3600 cihel z Vrbčan po 30 kr.	16	30	-
<u>cihláři</u> z Vrbčan - zpropitné		27	-
1708-1701			
<u>tesaři</u> Pavlovi Kopáčovi - od udělení kruchty	1	15	-
<u>materiál:</u> za 2 džbery vápna, koupeneho skrze Markytána v Praze.....	1	4	-
1713 <u>řezbáři</u> za řezaný obraz bolestné panny Marie a pozlacení.....	3	40	-
-za řezaný obraz sv. Václava a sv. Ludmily a vymalování.....	7	30	-
1713 <u>zedníkům</u> - od boření zákristie a přistavování chrámu páně na délku, načisto pucování a vybělení, od 2 oken dole v chrámu povlámaných a udělaných.....	132	-	-
-za udělení a spravování střechy, dlažby v chrámu kladené, spravování zdi okolo krchova a kostnice.....	10	54	-

	-od stavení, pucování a vybělení sínce pod chórem páně	5	58	-
	-od dělání nového štítu u krchova a pobíjení, od udělání nové sínce a rozboření.....	11	46	-
	<u>sklenářům</u> - od dělání 4 velkých oken do kostela -	17	20	-
	-spravení oken od sýpek potlučených.....	1	22	-
1725	<u>Náklad na vystavění nové věže, která celá do gruntu jak na střeše, tak i stojbě sešla byla:</u>			
	<u>tesaři</u> mistru od vyhotovení.....	80	-	-
	- ítem strany nádvku 1/2 suda piva.....	-	30	-
	<u>materiál:</u> prkna a šindel osikový.....	69	31	-
	- 9 1/2 sáhů železa a kovářům od díla....	23	39	3
	- 1 sochor železněj	1	30	-
	-hřebíky rozdílné	19	20	-
	-lněný olej na barvení	13	34	3
	-2 sudy bílého plechu	47	-	-
	<u>flašnýři</u> od sdělání toho plechu.....	34	28	-
	-za červenou barvu na obarvení střechy....	1	26	-
6.10.1725:				
	<u>tesaři</u> mistru Matěji Pánovi od pobíjení kostnice a sínky celých střech nově pobíťtí, též nad kostelem flekováno, za odbourání se roztřískalo skrze:			
	- za 6 dní - 71 šindel vybití, za 15 kr. denních záplat.....	1	30	-
	<u>kovářům</u> za 2000 šindel.hřebíků	1	24	-
	<u>uzdařům</u> za 1 řemen k malému zvonu		18	
	<u>materiál:</u> 62 kop obyčejného šindele	5	56	3
1734 :	<u>sklenáři</u> libodřickému Hendriku Hykšovi	3	10	1 1/2
	<u>doškáři:</u> udělání 12 kop došek pro stodolu po 3 kr.		36	
1735:	<u>tesařům</u> přikrytí nově vystavěné zákristie	29	49	3
	<u>varhanář</u> kutnohorský: spravování varhan	6	-	-
1738:	<u>tesař</u> Novotný z Cerhemic: oprava střech kostela, stříšky u zdi kolem krchova a zádušní stodoly			
1741:	<u>kováři</u> lhoteckému - za opravu velkého zvonu	1	10	-
1743:	<u>sklenáři</u> - vsazeno 10 prokládaných koleček do starého olova a 9 do nového olova			
	- <u>kováři</u> dobřichovskému -spravení zámku k věži a nový klíč.....		18	
1745:	<u>tesaři</u> mučického-od spravení střechy nad kaplí a kostnicí.....		36	
	<u>přidavači</u>		30	

- 1770 - pečeckému kováři od správy třemenu k malému zvonu 12 kr.,
za 3 nové provazy ke zvonům 1 zl.34 kr.,oprava 4 nárožníků
od schodů při zvonici
- 1771 - za pásy ke zvonům: k velkému 51 kr.,k malému 1 zl.,
- 1773 - zámečníku Janu Kozlovi z Cerhemic od správy cepu při
velkém zvonu 45 kr.,nové šrouby do vazby na zvonici,
vlašský ringl k dolejším dveřím,
- 1774 - za čepy i nové pásy do zhlavy k malému zvonu 1 zl.,
- 1784 - provazy ke zvonu 48 kr.,
- 1786 - 3 nové řemeny od plaňanského řemenáře za 3 zl.15 kr.,
přesazení dvou větších zvonů,zhotovení 4 ocelových čepů,
nová koruna pod zvonem,oprava ložiska u srdce zvonu,
u malého zvonu na horní vížce na velké věži,
- 1784 - plaňanskému provazníkovi za 1 provaz ke zvonu 45 kr.,
- 1793 - ratenskému kováři od opravy klapadla ke zvonu 30 kr.,
- 1802 - tesařskému mistru Červinkovi za opravu podstavce na zvony
- 1806 - oprava věže v částce 186 zl.41 kr.

plánována oprava-----

- 1777/78 - ~~mnou~~ presbyteria, které se zřítilo:
V roce 1779 zakoupen materiál: 292 kop šindele po 14 kr.,
prkna, 38 sáhů kamene za 12 zl.40 kr.,lamačům od lámání
tohoto kamene 20 kr..

1782/1783 - bylo presbytérium při obnově rozšířeno, postaven
nový oltář a kazatelna

Za obnovu presbyteria, oltáře a kazatelny zaplacen:

sochaři a malíři	1	zl. 34	k.	-	p.
řemeslníci a nádeníci	827	50			
stavební materiál	787	17		3	
doprava /Fuhrlohn/	383	13		2	
různé	1	42		4	1/2
	1961	37		3	1/2

Podle konečného vyúčtování v r.1783 činil celkový náklad
na obnovu zříceného presbyteria a poškozeného vnitřního
zařízení 2731 zl.5 kr. 1 p.

- 1787 - spadla část hřbitovní zdi, kterou zedníci a nádeníci
obnovili za plat lo zl.22 kr., Spotřebovalo se 61 sáhů
vápna po 1 zl. za 1 sáh
- 1797 - dešťová voda poškodila trámy a klenbu v kostele,obnova si
vyžádala náklad 84 zl.lo kr.

Přehled řemeslníků z knihy kostelních účtů /od r.1747/

1748 kovář dobřichovský
kovář cerhenický
1756 kováři
1757, 1761, 1762, 1764 kovář pečecký
1766, 1769 kovář cerhenický
1770 kovář pečecký
1775, 1776, 1778, 1785 kovář Jiří Cikán z Cerhenic
1793, kovář ratenický /František J. Chrastný
1801, 1806, 1807 kovář ratenický /František Chrastný/

Tesaři:

1752 Mandelík, Sršeň, Vaníček,
Vejdělek, Balounek, Kučera
1754 mistr Pavel Mandelík,
František Mrštýný, Jan Sršeň,
Matěj Vaníček, Matěj Vejdělek,
Jakub Baláček, Jan Kučera
1760 tesař kouřimský Jan Svoboda
1762 Mrštýný, Mandelík, Kříž
1764 tesař cerhenický Vabíček
1764 Frant. Mrštýný, Ondřej Kříž
1765 tesař Kříž
1768 Václav Mandelík, Frant. Mrštýný,
Jiří Sršeň,
1773 tesař Jiří Sršeň z Cerhenic
1774 tesař Vaníček z Cerhenic,
tesař Mrštýný
1778 tesaři Mandelík a Sršeň
1785 tesařský mistr Mandelík
1802 tesař Červinka
1807 cerhenský tesař

Ostatní řemeslníci, dělníci,

1747 varhanář kolínský
1748 uzdař kouřimský
1751 sklenář poděbradský,
1756 sklenář poděbradský
1760, 1761 sklenář poděbradský
Antonín Trýbl
1764 varhanář kutnohorský
1761 truhlář cerhenský Josef
Vabíček
1747 mlatci obilí v zádušní
stodole
1747 cínař
1757 zedníci
1760 doškař Frant. Doubrava
1764 a k němu přidavač
1762 provazník kutnohorský
1763 správa zádušních bílých
šatů: ratenská Krimlačka
1763 řemenář Ondřej Horn
1764 zedník Jan Tománek z Radimk
1764 krejčí ledečský Mikejš
1748-1771 zámečnick
1772 byžšovský zlatník

Ostatní řemeslníci, dělníci a p.

1773 chalupníkovi Sourkovi zaplaceno
za šindele
1773, 1784, zámečnick Jan Kozel
1786, 1787 z Cerhenic
1774 truhlář Vaníček z Cerhenic
1778 kutnohorský cínař Hollmann
1781 klavarský mlynář
1782 sochaři a malíři
1784 zámečnick Kozel
1789 provazník plananský
1801 krejčí Sládek
1806 posel Bucek
1807 sklenář cerhenský
1786 řemenář plananský
1789 posel Vejdělek
1789 cerhenský zámečnick

Výše mezd řemeslníků a dělníků při opravách ratenského kostela a příslušenství

Doškaři /udělání a vypošívání došek/

1748,1750,1760 ,kopa došek.....	4	krejcarey	Ze 4 mandel silány se udělalo r.1750 8 kop došek
1764 kopa došek /Doubrava z Ratenic/	5	"	
1760 podavač došek doškaři, za 15 kop	10	"	
1764 " " " " za 12 kop	8	"	
1748 šindel - kopa	10	"	
1751,1786 dtto	10	"	
1754 šindel-kopa	9	"	

Tesaři - za 1 den práce

1752 tesař mistr.....	13	"	
1754,1757 ""	12	"	
1760 správa střech na zdech kolem hřbitova / šindelová stříška/	30	"	/neuvedena doba/
1762 oprava střech - mistr Mandelík	24	krejcarey	
" " tesař Mrštňný	21	"	
1774 " " tesař Mrštňný	21	"	

Tesaři dělníci - za 1 den práce

1752	12	"	
1754	9	"	
1757,1760	9	"	
1773	12	"	
1764 nádeníci u tesařů	12	"	

Zedníci - za 1 den

1757	9	"	
1764 zdění kamenem a mahazování zdí	9	"	/za 3 dny 27 kr.
1760 přidavač u zedníků	9	"	
1764 přidavač u zedníků	6	"	

Ratenský kovář se v kostelních účtech objevuje poprvé r.1793, avšak bez udání svého jména. Kovárna byla v domě č.43, který byl postaven v letech 1778-1785, t.j. po rozdělení ratenského dvora mezi emfiteuty. Kovář v Ratenicích je doložen k r.1782, kdy jej udal vojín Václav Židek z Vrbové Lhoty, že se u něho scházejí nekatolíci a že je jejich rádcem. Roku 1785 bydlel v domě č.43 František Jäger, kterému bylo přiděleno r.1778 4925n1/4 sáhů pole na Přední obci /č.josef.katastru 303/. František Jäger se objevuje jako majitel domu č.43 ještě roku 1792, kdy s ním cerhenské vrchnost sepsala protokol o žalobě, jejíž důvod není v záznamech uváděn. Toho roku František Jäger svou kovárnu odprodal Františku Chrastnému včetně "kovářského nádobí", přičemž sobě vymínil jen 1 kleště, 1 kladivo, 1 struch, 1 rešplí a 1 vosekáč. Kupující Fr. Chrastný se zavázal "v obci potřebné kovářství bez odkladů důsledně zhotovovati". Roku 1811 předal svou živnost synu Josefu Chrastnému. ~~František Jägerovi~~ Kovář Jägerovi církev žádné zakázky na opravu kostela nezadávala, až teprve roku 1793 dostal zakázku nový kovář Chrastný. Důvodem, proč Jäger byl nucen kovářskou živnost opustit, byla zřejmě jeho náboženské přesvědčení.

Smlouva o pronájmu zádušních polí podle licitačního protokolu

*Dnes nížepsaného dne a roku jest mezi císařským ouřadem vrchnostenským Cerhenickým a s následujícím dle licitačního protokolu od 8ho srpna b.r. při licitatorním pronajímání těch k tak rattenickému kostelu náležejících rolí pro 86 měr 7.v. jakožto nejvíc objetovajícím nájemníkům následující nezrušitelná smlouva až na další potvrzení se učinila a sice

Předně. Propustí ouřad vrchnostenský jakožto zástup zádušní dle dne 8ho srpna b.R. držené veřejné licitaci a uvedeného protokolu jednomu každému nájemníkovi ten díl rolí, jak takový dle výše stojícího vejtahu každéj jakožto nejvíce odávající obdržel, na šest po sobě běžných let, to jest od 18ho září 1795 až do vyjití srpna 1801.

Za druhé. Budou pachtující zavázáni dosáhnuty vejnos peněz, jak každý nájemník při nadzminěný licitaci dle zde připsaného vejtahu, jakožto nejvíc odávající objetoval vždy při skončení z nich bez všeho upomínání docela odvésti, totiž:

/viz připojená tabulka/

Za třetí. By zádušní kasa nejenom skrze patřící a řádný odvod činže ubezpečena byla, nobrž také by pronajímající pole vždy v stavu dobrém držené byly, budou také pachtující povinni buď jak roční činži v hotovosti aneb důkladnou hypotéku jakožto kauci složit, které se ouřad vrchnostenský jakožto patron, neb zástup zádušní kasy v pádu zanedbání odvodu činže neb důkladné sdělení těch rolí ujmouti právo míti bude, jakožto také

za čtvrté najímající nikoho práva míti nebudou při nějaké neúrodě, neb na jinší způsob nepodařeného skliznku nějakou náhradu neb zlehčemi nájmu žádati, nobrž oni všichni takový nepřijemný příbuh na se berou. K větší jistotě jest se ta nesměnitelná smlouva jak od strany c.ouřadu vrchnostenského, tak také od všech nájemníků vlastnoručně podepsal a dvojnásobně stejnoznějící vyhotovil a jeden exemplář pachtýřům doručen a druhý v ouřadelnickým archivu složil.

Jenž se stalo při ouřadu vrchnostenským v Cerhenicích dne - 26. srpna 1795.

J.F. Bandel, direktor

podpisy nájemníků

Jos. Helmer, kont. aktuár

Wird damit bestätigt von den k.k. Staatsgüteradministration, Prag den 12. September 1795. E.L. Johann Erben best. 21. Septemb. 1795.

Přítomný kontakt se dle stvrzení slavné c.k. administrace tímto v právu přijímá a to se náleží do patřících knih kostelních vtěliti povoluje.

Od pravomocnosti cí.s.kr. panství Cerhenic dne 21. srpna 1795

Johann Franz Bandel, direktor.

Nájemní smlouvy z let 1795 a 1801

Číslo pole / dílu / měřic, mázličků	Výměra r. 1795 a 1801	Poloha pole	Nájemce r. 1795	Jméno a č. domu	Nájemce r. 1801	Roční nájem 1795	Roční nájem 1801
1	12 2 1/2	Ze zádušní stodolou	Jan Horký 49	Václav Krymlák 33	25 23 1/2	41 30	
2	8 5 1/2	"	Václav Vlasák 32	Václav Vlasák 32	15 36	20 24	
3	8 7 1/2	"	učitel školní	cerhemičský učitel	extra ordinari	+	
4	3 4 1/2	"	Václav Šanda 3	Jakub Krymlák 44	11 33	15 3	
5	6 10 3/4	"	užívá děkan	užívá děkan	extra ordinari		
6	2 9	"	Vít Borovička 38	Václav Strnad 45	12 -	15 6	
7	2 9	"	Vojtěch Harapes 55	Ludmila Harapeska 55	12 3	14 42	
8	1 14 1/4	"	Martin Šmalák 59	Jiří Petrásek 17	7 8	13 3	
9	5 7 3/4	"	František Vlasák 54	Vít Borovička 38	18 16	20 12	
10	3 8 3/4	"	Václav Krymlák 33	František Vlasák 54	10 -	10 18	
11	3 8 3/4	"	Vít Borovička 38	Jan Pačes 15	8 39	14 3	
12	10 1/2	"	cerhenský Jan Svoboda	cerhenský Jan Svoboda	9 24	13 48	
13	1 15 1/2	Ze brůdkem	dobříchovský děkan	platí extra ordinari	-	+++	
14	1 15 1/2	Ze brůdkem	"	"	-	+++	
15	5 14 1/2	Ze paloukem	Jan Volák 31	Jan Volák 31	25 45	25 45	
16	1 15	Ze zahradou	Tomáš Markytán 21	Tomáš Markytán 21	4 39	4 42	
17	3 2 1/4	U vobecní louky	Václav Michálek 9	Václav Michálek 9	17 51	20 15	
18	2 14 1/2	"	Václav Michálek 9	Martin Šulák 59	14 9	14 27	
19	1 9 1/4	"	František Chrástný	43 Fr. Chrástný 43	5 36	6 42	
20	9 1 1/2	"	Václav Krymlák 33	Václav Vlasák 32	45 12	45 39	
21	5	U kantorovy louky ++	za natahování varhan	František Švančar 2	-	-	
22	2 9 1/2	U kantorovy louky	za natahování varhan	František Švančar 2	-	-	
23	3 3 3/4	U lhotecký obce	užívá cantor cerhemičský	platí extra ordinari	-	-	
24	4 6 1/4	U Tetřeva	Petr Horel 39	Petr Horel 39	23 6	23 21	
25	1 1 1/4	"	Václav Vlasák 32	Jan Harapes 36	8 6	10 -	
26	1 1 1/2	"	Václav Kryžula 23	Jan Nádvořník 25	8 6	10 3	
27	1 1 8 3/4	"	Vojtěch Rittmeister 13	Jakub Frida 53	8 24	10 33	
28	2 11 1/2	"	Jan Nádvořník 25	Václav Krymlák 33	16 3	20 6	
29	4 5 3/4	"	Jan Vodradovec 10	Jan Vodradovec 10	17 3	17 9	
r. 1795	86 7		V n. 1801 bylo propachtováno za nájem více polí +/ cerhemičský učitel od r. 1787 užíval				394 87
301	94 1/2		o 7 m. 9 1/2 mázličků. Je to pole č. 21 a 22, které v r. 1801 vydražil František Švančar z č. 2				pole za poplatek 3 zl. 43 kr., za které platil přímo do zádušní pokladny
+/	Od r. 1787	užíval louku cerhenský kantor.	Do té doby ji užíval	za poplatek 1 zl. ročně	dobříchovský děkan	za poplatek 1 zl. ročně.	

Zádušní pole podle Josefského katastru - rok 1785

Číslo katastr.	Poloha pole	Strychní	Vyměřeno geometry sáhů	Výnosek /měřic/ pšen., žito, ječm., oves
95	V kopcích	1	1 1/4	1402 - 11,6 9,10 -
117	Za stodolou	6	6418 1/2	40,2 - 40,2
118	"	4	1 1/2	4405 1/2 - 27,8 - 27,8
119	"	4	1 1/2	4465 3/6 - 39,1 33,8 -
120	"	1	1 1/2	1732 1/2 - 15,2 13,- -
121	"	4	3 1/4	3522 3/4 - 30,13 26,7 -
122	"	1	1 1/2	1353 - 11,13 10,2 -
123	"	1	1 1/2	1353 - 11,13 10,2 -
124	"	1	3 1/6	1006 3/6 - 8,13 7,8
125	"	3		2871 - 20,3 7,8 20,15
126	"	1	3 1/4	1872 1/2 - 13,3 - 13,11
127	"	1	3 1/4	1872 1/2 - 13,3 - 13,11
179	Na Tetřevě	2	1 1/4	2318 1/4 - 17,6 16,5 -
180	"		3 1/4	734 1/4 - 5,8 5,3 -
181	U Tetřeva		3 1/4	775 1/2 - 5,13 5,7 -
182	"		3 1/4	816 3/4 - 6,2 5,12 -
183	"	1	3 1/4	1435 1/2 - 10,12 10,2 -
184	"	2		2301 3/4 - 10,7 - 11,8
204	Lada u kantorovy louky	1	3 1/4	2640 - 12,11 - 10,15
206	Lada u lhotecký obce	1		1369 1/2 - 6,9 - 8,2
253	Pole u obecní louky vedle Zadní obce	1		833 1/4 - 7,15 5,14 -
254	Pole u obecní louky	6		4768 1/2 24,5 27,- 43,3 -
255	" " "	2		1691 1/2 8,10 9,8 15,6 -
256	Pole u obecní louky též vedle zádušní louky	2		1534 1/2 7,13 8,11 13,14 -
280	Pole za zahradou	1	1 1/4	1023 5,3 5,13 8,4 -
283	Pole za paloukem	3	1 1/2	3118 1/2 - 27,5 21,15 -

C e l k e m   59   57634 1/2   45.- 404,8 262,10 149,8

Zádušní louky	Vyměřeno geometry sáhů	seno	otava
190 Za brádkem vedle louky Tomáše Arona z č.7	1039 1/2	81/100	-
203 U lhotecký obce vedle pole Víta Kryzuly z čísla 22	2763 3/4	3 89/100	-
284 Za paloukem vedle palouku J.Rittmeistera z č.13	544 1/2	1 11/100	-
Celkem	4347 3/4	5 81/100	-